

Η κορύφωση της Ραχήλ

ΑΠΟΓΡΑΦΕΣ

ΤΟΥ ΠΑΣΧΟΥ ΜΑΝΔΡΑΒΕΛΗ

Σύμφωνοι! Ήταν ανοησία η λύση που εκστόμισε η κ. Ραχήλ Μακρή, να τυπώσουμε δηλαδή περί τα 100 δισ. για να λύσουμε το οικονομικό μας πρόβλημα. Αλλά σάμπως ήταν σοβαρότερες οι άλλες προτάσεις που κυριάρχησαν στο ελληνικό πολιτικό στερέωμα από την αρχή της κρίσης;

Δεν εννοούμε μόνο τα 600 δισ. που περιέφεραν κάποιοι ασιδίες στην επικράτεια. Από επίσημα πολιτικά χείλη ακούσαμε τα «φθηνά δάνεια» από τη Ρωσία που μας περίμεναν ή «να πέσουν λεφτά στην αγορά» για να δημιουργηθεί ενεργός ζήτηση (προϊόντων που δεν παράγουμε). Γενικώς, το πολιτικό σύστημα σε συγχορδία με τα ΜΜΕ προπαγάνδισαν τα πάντα, εκτός από εκείνα που έπρεπε να κάνουμε για να βγού-

με από την κρίση. Ποιος μπορεί να ξεχάσει την ιερή αγανάκτηση των καναλιών στο πρώτο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων του 2011, όταν οι ομιλούσες κεφαλές των παραθύρων ούρλιαζαν ότι «η τρόικα θέλει να πουλήσουμε ακόμη και τα τασάκια». Ξεχνιούνται οι περισπούδαστες αναλύσεις γιατί δεν χρειάζεται απελευθέρωση των επαγγελματιών κ.ά.;

Η κ. Μακρή, λοιπόν, είναι άξια συνεχιστής της πολιτικής παράδοσης του τόπου που υπόσχεται λεφτά χωρίς αντίκρισμα, πλούτο χωρίς κόπο, κατανάλωση χωρίς παραγωγή, έξοδο από την κρίση χωρίς μεταρ-

ρυθμίσεις, συντήρηση του παλιού μοντέλου, αυτού που μας οδήγησε στη χρεοκοπία, ως φάρμακο θεραπείας της.

Το μόνο καλό που είδαμε μέχρι στιγμής από την κρίση είναι ότι οι βασικοί νόμοι της οικονομίας γίνονται σιγά σιγά κατανοητοί απ' όλους. Ακόμη και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ δαγκώθηκαν από την γκάφα της εκμεταγωγής υποψήφιας, και ο κ. Δημήτρης Παπαδημούλης προέτρεψε τους/τις «υποψήφious-es: Αν δεν γνωρίζουν ένα θέμα, ας μην αυτοσχεδιάζουν. Οι πολίτες ζητούν σοβαρότητα και σαφήνεια, από όλους».

Η κατά Δραγασάκη «βίαιη ωρίμανση» –όχι μόνο του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και της ελληνικής κοινωνίας– συνεχίζεται και αν υπήρχε περισσότερος χρόνος μπορεί να βλέπαμε την Κουμουνδούρου ένθερμη υποστηρίκτρια των μεταρρυθμίσεων που κάποτε εξοβέλιζε ως «νεοφιλελεύθερες».

Η ελληνική κοινωνία μετά το πρώτο σοκ της κρίσης και παρακολουθώντας τις περιπέτειες άλλων χωρών που βρέθηκαν σε χειρότερη θέση, ωριμάζει και αυτό θα μπορούσε να παρασύρει ένα γνήσιο λαϊκιστικό κόμμα όπως είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Εχθρός όμως αυτής της διαδικασίας είναι ο χρόνος. Δεν υπάρχει και δεν τον έχει και ο ΣΥΡΙΖΑ. Η εκλογή του θα είναι μεγάλη δοκιμασία. Ελπίζουμε μόνο για τον ΣΥΡΙΖΑ και όχι για τη χώρα.